

Релігійність стала не лише однією з домінуючих ознак українського правового менталітету, але й основою для встановлення його цивілізаційної природи. Таким чином, роль релігії при формуванні та ідентифікації правового менталітету українців є однією з визначальних.

Література

1. Короткова О. А. Преимущество традиций в российском и зарубежном праве: исторический аспект. *Вестник Тюменского государственного университета*. 2015. № 9. С. 161–165.
2. Костин В. И. Институт частной собственности и цивилизационные формы жизни. *Актуальные проблемы правоведения: научно-теоретический журнал*. 2002. № 2. С. 168–173.
3. Степовик Д. Релігія і християнське мистецтво як предмет українознавства. *Слово і час*. 1993. № 3. С. 88–94.
4. Бойко Л. М. Західні і східні цивілізаційні впливи у формуванні українського правового менталітету. *Порівняльно-правові дослідження: Українсько-грецький міжнародний науковий юридичний журнал*. 2007. № 1–2. С. 175–179.
5. Васильович Й. Правосвідомість та її вплив на менталітет українського народу. *Право України*. 1998. № 6. С. 107–116.
6. Бердяев Н. А. Судьба России. Опыты по психологии войны и национальности. М.: Мысль, 1990. 207 с.

Ключові слова: правовий менталітет, релігія, ментальність, право, український народ, національна ідея.

Ключевые слова: правовой менталитет, религия, ментальность, право, украинский народ, национальная идея.

Key words: legal mentality, religion, mentality, law, Ukrainian people, national idea.

Іванчук Віра Євстафіївна

*Національний університет «Одеська юридична академія»
аспірантка кафедри загальної теорії права та держави*

ПРАВОВИЙ МОНІТОРИНГ ЯК СКЛАДОВА ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ

Теоретичне осмислення, визначення мети та розвиток правового моніторингу полягає у розкритті та у визначенні поняття, місця та ролі техніки правового моніторингу в реалізації інституту правового моніторингу.

Техніка правового моніторингу неоднорідна. Підходи до її аналізу (розчленування цілого) бувають різними: за стадіями правового моніторингу його техніку можна розподілити на правила, засоби та способи: планування; збору й фіксації необхідної інформації; узагальнення, аналізу й оцінювання; оформлення та оприлюднення; реалізації результатів; за роллю (функціональним навантаженням) можна виділити такі складові техніки правового моніторингу: розумові операції; засоби й прийоми складання документів (планів, звітів, «досье закону» тощо); засоби оцінювання об'єкта моніторингу та інформації про нього (критерії й показники ефективності); в залежності від якості складових елементів, у структурі техніки правового моніторингу можна виокремити техніко-юридичні засоби, прийоми й способи, що забезпечують досягнення цілей та вирішення завдань правового моніторингу [2 с. 356].

Юридична техніка – це галузь знань про правила ведення юридичної роботи та створення в її процесі різних юридичних документів, яка раніше була частиною теорії держави і права. У сучасних умовах юридичну техніку виокремлюють у самостійну галузь юридичної науки, орієнтовану на вирішення практичних завдань. Юридичну техніку застосовують адвокати, судді, нотаріуси, парламентарі, урядовці, управлінці для письмового окреслення змісту нормативно-правових актів, оформлення юридичних документів, вираження правового аналізу юридичних прав і обов'язків [3, с. 82].

Д. Керімов в своїх працях зазначав, що юридична техніка носить в основному прикладний, інструментальний характер. Однак це зовсім не означає її несамостійність, підлеглість, оскільки її знання надзвичайно важливе. В наукових працях зазначено, що юридична техніка має відносно самостійне значення в системі правознавства. Вчений запропонував застосовувати замість традиційного терміну «юридична техніка», більш загальний «юридична технологія».

Виходячи зі змісту юридичної техніки правового моніторингу, конкретних засобів і прийомів, застосовуваних при його плануванні, проведенні, оформленні результатів, можна припустити, що предмет дослідження утворюють емпіричні закономірності. Закономірності

такого роду являють собою результат узагальнення позитивного досвіду правового моніторингу або конкретизації якогось теоретичного положення стосовно до специфіки даної діяльності [2, с. 343].

Можна зазначити, що правовий моніторинг являється складовою юридичної техніки, тому що за допомогою їх спільної дії, в сукупності правил, принципів та методів, які застосовуються суб'єктами права, для отримання належного юридичного результату. Техніка правового моніторингу проявляється у вигляді прийомів спостереження, аналізу правової інформації, засобів і звичайно ефективності законів та практики їх реалізації.

На даному етапі ще складно стверджувати, що юристи будуть використовувати виключно техніко-юридичні прийоми правового моніторингу. Можливо, для цього будуть адаптовані елементи нормотворчої або правозастосовної техніки. Втім, це припущення не виключає можливість виникнення самостійних прийомів і засобів, наприклад, техніки складання планів, відсилань до інших планів, техніки затвердження планів і програм моніторингу, техніки оформлення пропозицій органів виконавчої влади в проект зведеного плану. Наведені пропозиції повинні містити мету та об'єкт моніторингу, перелік його суб'єктів, вимоги до форми збираної інформації, її змісту, обсягу та показників, термінів проведення тощо.

Вивчення взаємозв'язків згаданих видів юридичної техніки вимагає їх чіткого диференціювання. Вирішення такого завдання переважно залежить від рівня проникнення в сутність техніки правового моніторингу, виявлення її стійких ознак та інтегральних властивостей, формування не тільки емпіричного, але й абстрактного знання [1, с. 165].

Література

1. Онішук І.І. Правовий моніторинг: теоретичні та практичні застави: дис. ...доктор. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / І.І. Онішук.– Київ. Національна академія внутрішніх справ, 2018.– 554 с.
2. Черногор Н.Н. Юридическая техника правового мониторинга. Доктринальные основы юридической техники. Москва: Юриспруденция, 2010. С. 334–357.

3. Шутак І. Юридична техніка як сфера наукових знань і навчальна дисципліна / І. Шутак // Вісник Національної академії правових наук України.– К.– № 3(74), 2013.– С. 81–86.

Ключові слова: моніторинг, правовий моніторинг, юридична техніка, техніка правового моніторингу.

Ключевые слова: мониторинг, правовой мониторинг, юридическая техника, техника правового мониторинга.

Keywords: monitoring, legal monitoring, legal technique, legal monitoring technique.

Грезіна Олена Миколаївна

*Національний університет «Одеська юридична академія»
аспірант кафедри загальної теорії права та держави*

СУЧАСНИЙ СТАН ГАРАНТІЙ ЗАХИСТУ ПРАВА НА ОСВІТУ

На сучасному етапі розвитку суспільства в епоху глобалізації та інформатизації одним з визначальних факторів розвитку країни є рівень науки та освіти. Тому завданням держави є створення конкурентоспроможної освітньої системи, особливо вищої освіти, яка відіграє ключову роль у поширенні фундаментальних та професійних знань, активно сприяє проведенню наукових досліджень та розвитку новітніх технологій. Сучасна вища освіта України перебуває у стані модернізації та реформування. Досліджувати юридичну природу будь-яких прав і свобод людини і громадянина без аналізу умов і засобів, що їх гарантують, видається недоцільним і необґрунтованим. Адже загальновизнаною є думка про те, що реальність прав і свобод забезпечують саме гарантії, без яких можливості людини залишаються пустими деклараціями. Виконуючи забезпечувальну функцію щодо реалізації прав і свобод людини і громадянина, гарантії перетворюють їх у цінність для кожного та суспільства загалом.

Для проведення дослідження велике значення мають наукові праці, в яких